

david eagleman

SUMA

štyridsať
príbehov
života po
smrti

David Eagleman: SUMA

Štyridsať príbehov života po smrti

Knihy Bajkal

David Eagleman: SUMA

Štyridsať príbehov života po smrti

Preložil Igor Otčenáš

Bajkal

David Eagleman: Suma. Štyridsať príbehov života po smrti.

Z anglického originálu SUM: Forty Tales from the Afterlives, prvýkrát vydaného vo vydavateľstve Pantheon, New York, 2009.

Vydalo v roku 2021 Vydavateľstvo Bajkal ako svoju 8. publikáciu.

SUM: Forty Tales from the Afterlives,
Copyright ©David Eagleman, 2009

All rights reserved

Translation ©Igor Otčenáš, 2021
Slovak edition ©Vydavateľstvo Bajkal, 2021

ISBN: 978-80-99975-18-8

Obsah

Suma	9
Rovnosť	11
Okruh priateľov	14
O zániku druhov	16
Giganta	18
Mary	21
Herci	24
Premena	26
Neúplní	28
Po špirále	30
Čo je vyššie, čo je nižšie	32
Prilnavosť	34
Úzkosť	36
Oz	38
Veľké nádeje	40
Zrkadlá	43
Na večnosť	45
Neprirodzenosť	47
Odstup	50
Uzda	52
Mikróby	54
Nepřítomnosť	56
Bludné svetlá	58
Motivácia	60
Posmrtné spínače	63

Repríza	66
Prizma	69
Neuchopiteľné	71
Panteón	73
Impulz	75
Mnohosť	78
V úspornom režime	80
Narcis	84
Siatba	87
Cintorín bohov	90
Odpadlivosť	93
Kódy	95
Keby som	97
Hľadanie	99
Pospiatky	102

Suma

V živote po živote prežijete všetko, čo ste dovtedy prežili, tentoraz však budú udalosti usporiadané podľa nového poriadku: všetky rovnaké úkony budú zhrnuté dohromady.

Strávite dva mesiace krúžením po ulici okolo vášho domu, aby ste našli miesto na parkovanie. Sedem mesiacov sa budete milovať. Prespíte tridsať rokov bez toho, aby ste otvorili oči. Päť mesiacov v kuse budete na záchode listovať v časopisoch.

Pretrpíte naraz všetku bolesť, celých nekonečných dvadsaťsedem hodín. Lámanie kostí, búračky, rezné rany, pôrody. A keď týmto všetkým prejdete, čaká vás bezbolestný zvyšok života po živote.

To však neznamená, že je to vždy príjemné. Šesť mesiacov si budete strihať nechty. Pätnásť mesiacov hľadať, čo ste stratili. Osemnásť mesiacov budete vystávať v rade. Prídu dva roky nudy: hľadáte z okna autobusu, vysedávate v letiskových halách. Rok budete čítať knihy. Oči vás bolia, všetko vás svrbí, pretože sa nemôžete osprchovať, kým nezačnete svoj dvestodňový sprchovací maratón. Dva týždne budete premýšľať, čo sa stane, keď zomriete. Minútu si budete uvedomovať, že padáte. Sedemdesiatšedem hodín samého zmätku. Hodinu sa budete trápiť, že ste zabudli niečie meno. Tri týždne uvedomovania, že ste nemali pravdu. Dva dni klamania. Šesť týždňov čakania na zelenú. Sedem hodín zvracania. Štrnásť minút prežívania čistej radosti. Tri mesiace prania bielizne. Pätnásť hodín sa podpisujete. Dva dni si zaväzujete šnúrky. Šesťdesiatšedem dní máte srdce zlomené

láskou. Päť týždňov blúdite za volantom. Tri dni preratúvate prepitné v reštaurácii. Päťdesiatjeden dní sa rozhodujete, čo si oblečiete. Deväť dní sa tvárite, že viete, o čom je reč. Dva týždne rátate peniaze. Osemnásť dní zízate do chladničky. Tridsaťštyri dní po niečom túžite. Šesť mesiacov sa pozeráte na reklamu. Štyri týždne sedíte a premýšľate, ako by ste lepšie naložili so svojim časom. Tri roky prehľtate potravu. Päť dní si zapínate gombíky a zipsy. Štyri minúty uvažujete, aký by bol váš život, keby ste prehodili poradie udalostí. V tomto okamihu svojho života po živote si predstavíte niečo podobné svojmu pozemskému životu a tá predstava je úžasná: život, ktorý plynie, rozdelený na malé, stráviteľné kúsky, kde sa nič nevtlačie, kde človek radostne preskakuje z jednej udalosti na druhú, ako keď dieťa hopká z nohy na nohu po rozpálenom piesku.

Rovnosť

V živote po živote zistíte, že Najvyššia rozumie zložitosti sveta. Prozreteľnosť pôvodne podľahla tlaku kolegov a vytvorila svoj svet ako všetci ostatní bohovia s binárnym rozdelením ľudí na dobrých a zlých. Zakrátko si však uvedomila, že ľudia môžu byť v niektorých ohľadoch dobrí a v iných, naopak, skazení a podlí. Ako má teda rozhodovať o tom, kto pôjde do neba a kto do pekla? Vari nie je možné, aby bol jeden a ten istý človek defraudant a súčasne prispieval na charitu? Vari nie je možné, aby jedna a tá istá žena cudzoložila a súčasne prinášala potešenie a pocit bezpečia do života dvoch mužov? Vari nie je možné, aby jedno dieťa nevdojak prezradilo rodinné tajomstvo, ktoré potom rodinu rozdelí? Keď bola mladá, rozdeľovanie ľudí na dve kategórie – na dobrých a zlých – jej pripadalo jednoduchšie, ale s pribúdajúcimi skúsenosťami bolo rozhodovanie čoraz ťažšie. Zostavovala si zložité rovnice, v ktorých zvažovala stovky faktorov, a počítačové programy jej vyhadzovali nekonečné haldy papierov s rozhodnutiami platnými na večnosť. Bola však príliš citlivá, aby to všetko len tak automaticky preberala – a keď počítač vygeneroval rozhodnutie, s ktorým nesúhlasila, využila príležitosť a zlostne vytiahla šnúru zo zásuvky. V to popoludnie počúvala ponosy mŕtvych dvoch bojujúcich národov. Obe strany trpeli, obe strany sa ponosovali oprávnene, obe boli vo svojej obhajobe presvedčivé. Prozreteľnosť si prikryla uši a zúfalo nariekala. Uvedomila si, že jej ľudia sú zložití a že už nemôže postupovať podľa skostnateného systému, ktorý si vytvorila vo svojej mladosti.

Nie všetci bohovia sa tým toľko trápia; môžeme sa považovať za šťastných, ak sa po smrti zodpovedáme Prozreteľnosti, ktorá má také hlboké pochopenie pre utrápené srdcia svojich stvorení.

Celé mesiace chodila so zvesenou hlavou ako tráva vo vetre po svojej nebeskej obývačke a rady novopríchodzích sa zväčšovali. Radcovia Jej radili, aby poverila rozhodovaním niekoho iného, ale Ona milovala svojich ľudí priveľmi na to, aby ich zverila do rúk niekomu inému.

Vo chvíli zúfalstva jej skrsla myšlienka, aby nechala zomrelých čakať v rade do nekonečna, nech si s tým poradia sami. Ale potom jej ušľachtilá duša dostala lepší nápad. Mohla si to dovoliť: každému, aj tej najposlednejšej duši, zaručí miesto v nebi. Napokon, každý človek má v sebe niečo dobré, tak to bolo zadané vo výrobných špecifikáciách. Nový plán jej pridal iskru do kroku a vrátil farbu do líc. Ukončila činnosť pekla, vyhodila Satana a všetkých, aj toho najposlednejšieho, priviedla k sebe do neba. Novopríchodzí i starousadlíci, darebáci i spravodliví, v novom systéme má každý rovnaký čas s Ňou pohovoriť. Väčšina Ju síce považuje za trochu urozprávanú a prehnane starostlivú, ale nemôžu Jej vyčítať, že by sa o nich nestarala.

Najdôležitejším prvkom jej nového systému je, že sa s každým zaobchádza rovnako. Neexistuje už oheň pekelný pre jedných a hudba nebeská pre druhých. Život po živote už nie je definovaný protikladmi pričňa verzus vodné lôžko, surové zemiaky verzus suši, horúca voda verzus šampanské. Všetci ľudia sú si bratia a po prvý raz došlo k tomu, čo sa v živote pozemskom nikdy nesplnilo: skutočnej rovnosti.

Komunisti sú vyvedení z miery a zúria; majú síce konečne tú svoju dokonalú spoločnosť, ale iba s pomocou Božou a oni v Ňu nechcú uveriť. Meritokrati sú zaskočení, že sú na večnosť uviaznutí v systéme, kde nie je potrebná žiadna

motivácia, a k tomu sa tam motá banda salónnych lavičiarov. Konzervatívci zase nemajú chudákov, ktorých by mohli osočovať, a liberáli utláčaných, ktorým by mohli pomáhať.

A tak Prozreteľnosť sedí na peľasti svojej postele a narietka do noci, pretože to jediné, na čom sa každý zhodne, je, že sú všetci v pekle.

Okruh priateľov

Keď zomriete, máte pocit, že sa niečo trochu zmenilo, ale všetko vyzerá viac-menej rovnako. Vstanete a vyčistíte si zuby. Pobožkáte svoju polovičku a deti a vyrazíte do práce. Premávka nie je taká hustá ako obvykle. Budova, v ktorej pracujete, sa zdá byť poloprázdna, akoby boli sviatky. Vo vašej kancelárii však nikto nechýba a všetci vás milo vítajú. Netušíte, prečo toľko vrelosti. Každého, s kým sa stretnete, poznáte. A v istom okamihu vám svitne, že toto je život po živote: svet vytvorený len tými, ktorých ste už predtým poznali.

Je to drobná čiastočka celosvetovej populácie – asi 0,00002 percenta – ale vám sa zdá, že je to aj tak dosť.

Ukáže sa, že sú tam len ľudia, ktorých si pamätáte. To sa môže i nemusí týkať aj ženy, s ktorou ste si vymenili letný pohľad vo výťahu. Ale je tam váš učiteľ z druhej triedy a väčšina spolužiakov. Vaši rodičia, vaši bratrance a sesternice a celá plejáda priateľov, ktorých ste za tie roky mali. Všetky vaše staré lásky. Váš šéf, vaše staré matky i čašníčka, ktorá vás každý deň pri obede obsluhovala. Tí, s ktorými ste randili, s ktorými ste skoro randili, tí, po ktorých ste túžili. Je to úžasná príležitosť užiť si spoločnosť tisícky známych, oprášiť staré väzby, ktoré už zapadli prachom, a poklábosiť s tými, s ktorými ste nestihli.

Ale po pár týždňoch toho celého sa človek začína cítiť nesvoj. Potulujete sa rozľahlými stíchnutými parkami s jedným či dvoma priateľmi a zarazene premýšľate, čo sa to vlastne zmenilo. Na lavičkách neposedávajú žiadni neznámi ľudia. Niet tam neznámej rodiny, ktorá krmila kačice a ktorá vám